

Forfatter: Arrebo, Anders

Titel: Udrag fra Hexaëmeron. Femte Dag

Citation: Arrebo, Anders: "Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965", i Arrebo, Anders: *Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965*, udg. af VAGN LUNDGAARD SIMONSEN ; Jørgen Glaahder , Munksgaard, 1965-83., s. 189. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-arrebo01val-shoot-idm140030264505568/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965

Den Sølf Tromete-Stool, Sølf-bordet dig til ynde,
 Guld-slagen første-stool med Perle stucken hynde,
 Der oc behager dig Credents' of Guld det reene,
 Belagdt saa konstelig med dyrbar ædel Steene,
 In summa, op oc ned, tverts, langs du maat spatsere,
 See idel Herre-pral, see idel Konning-ære:
 Dog alt det døde Guld, hver Æddlesteen hin skønnist',
 Al Liif-los Herlighed, ved lefvend' øj' eet emist'

- [179] At lignis er ej værd. (g) Thi lidén Fugl paa qviste,
 Med sode discant-neb kand HÆrren meer forlyste,
 End al det røde Guld oc alle Perler døde:
 Tag Liif oc Lefnet bort, strax Verden ligger øde.
 Da haff' oc Gud forgefs optændt den aften sildc,
 Paa det blaa-hoje loft de mange skønnest' ilde,
 Oc Markerne beklædt med Træer oc Urter gronne,
 Fra Lusten Hilden skild, fra Vandet Land det skønne,
 Om hans Almæctighed ej hafde sig betanket,
 Oc somme Creatuur det Liif oc Lefned skenket,
 Som døde Legemer med Åre skuld' indtagte,
 Besidde Land og Vand, i Lusten reise fage.
 Hvorfor Gud bryder ud (nu vaaningen er rede)
 Med Liif i Elf oc Aa, med Liif i Strand hin brede,
 Med Liif i Lusten blaa, som vi nu faa' at høre,
 Fer vi til hvilie gaae, (r) paa dagen end' at gjøre.
 Saa træder nu herfor, (a) i Floode-borgre mange,
 Som under bolgen blaa, foruden Fodder gange,
 Flak-nased Næri Qyæg, (b) kaad-findig Creatureure,
 Du blaa-glassyred Diur, Skel-pandser-kled naturc,
 Her frem! du alting maat mig u-forduldt berette:
 Hvo er din Skaber-mand? Hvo dig din boolig sette?
 Hvo er ledsager din i u-bekandte Lande?
 Oc hvo håcer ret dig af, nu flyg, nu stigl at stande?
 Hvad vil jeg spørg' af dig? det er vel at befare,
 Mand længe spørge skal, for Dummen hand skal svare.
- [180] O Amraams ædle Sæd, (c) ved egen Moders siide,

(g) De Liif-
 halvende Cre-
 ature ere de
 døde viidt
 ofverligne.

(r) Paa den 5.
 Dag skabis
 fore lefvende
 Creature.
 II.
 Fiske Skab-
 ning.
 1. Om Fisken i
 Almindelig-
 hed.
 (a) Fiske Titte-
 ler oc Bekrif-
 vesær.
 (b) Skram
Næri præs
 kaldis Flitke
 poetid.
 (c) Mæser.
Eæd. II. 9. seq.